

4. Den fjärde grunden för ogiltigförklaring åberopas inom ramen för de schablonkorrigeringar som görs på grund av brister i de kontroller som gjorts på plats och närmare bestämt den schablonkorrigering på 2 procent som gjorts på grund av en bristfällig riskanalys för ansökningsåret 2010. Grunden avser felaktig tolkning och tillämpning av artikel 31.2 i förordning nr 1122/2009⁽⁴⁾ och artikel 27 i förordning nr 796/2004 – åsidosättande av principen om berättigade förväntningar.

Vad gäller de övriga kapitel som bestrids i det angripna genomförandebeslutet anför Republiken Grekland följande två grunder för ogiltigförklaring:

5. Den femte grunden för ogiltigförklaring avser den schablonkorrigering på 2 procent som görs som ett led för överensstämmelse under ansökningsåret 2011 och avser felaktig tolkning och tillämpning av artikel 11 i förordning nr 885/2006⁽⁵⁾ och artikel 31 i förordning nr 1290/2005⁽⁶⁾ – bristande motivering – faktafel vad gäller den schablonkorrigering på 2 procent som avser ansökningsåret 2011.
6. Den sjätte grunden för ogiltigförklaring gäller det belopp som ska återgäldas till Republiken Grekland för att följa dom av den 6 november 2014, Grekland/kommissionen (T-632/11, EU:T:2014:934). Grunden gäller åsidosättande av artiklarna 266 och 280 FEUF om kommissionens skyldighet att vidta åtgärder för att följa en dom som meddelats av Europeiska unionens domstol, bristande motivering av varför ett belopp om 10 460 620,42 euro inte återbetalats till Republiken Grekland till följd av den ovannämnda domen från tribunalen.

⁽¹⁾ EUT L 182, s. 39.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 141, s. 18)

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1120/2009 av den 29 oktober 2009 om tillämpningsföreskrifter för det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i avdelning III i rådets förordning (EG) nr 73/2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 316, s. 1)

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1122/2009 av den 30 november 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 73/2009 vad gäller tvärvillkor, modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem inom de system för direktstöd till jordbrukare som införs genom den förordningen och om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller tvärvillkoren för stöd inom vinsektorn (EUT L 316, s. 65).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 885/2006 av den 21 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller godkännande av utbetalningsställen och andra organ och avslutande av räkenskaper för EGFJ och EJFLU (EUT L 171, s. 90)

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, s. 1)

Talan väckt den 2 september 2015 – Republiken Litauen mot kommissionen

(Mål T-508/15)

(2015/C 371/32)

Rättegångsspråk: litauiska

Parter

Sökande: Republiken Litauen (ombud: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė, M. Palionis and A. Petrauskaitė)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/1119 av den 22 juni 2015 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), i den del rör Republiken Litauen och avser ordningen för förtidspension inom produktion av jordbruksprodukter, samt
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund avseende åsidosättande av unionsrätten.

Genom att anta det omtvistade beslutet åsidosatte kommissionens artikel 52.2 i förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽¹⁾, jämförd med proportionalitetsprincipen, eftersom:

1. Utan att beakta överträdelsens natur och den ekonomiska skada som åsamkats Europeiska Unionen, tillämpade kommissionen en schablonkorrigerig, trots att de upplysningar som lämnats efter efterhandskontrollen av samtliga ansökningar, vilken Litauen genomförde på ett lämpligt och rimligt sätt, gjorde det möjligt att exakt bestämma den finansiella skada som faktiskt åsamkats unionen. Den litauiska regeringen har hävdade att den efterhandskontroll som utförts av de litauiska myndigheterna var lämpliga för att fastställa den faktiska förlusten för fonderna, eftersom:
  - de kriterier som valts för kontrollerna är förenliga med konceptet för produktion av jordbruksprodukter,
  - kommissionen sammanförde felaktigt konceptet för produktion av jordbruksprodukter med konceptet delvis självförsörjande jordbruk,
  - kommissionen underlät att beakta de syften som Republiken Litauen och åtgärderna eftersträvade, vilka angavs tydligt i akterna för landsbygdsutvecklingsprogrammen.
2. Under alla omständigheter tillämpade kommissionen felaktigt den ytterligare finansiella korrigeringen om 5 %, eftersom den korrigeringen endast ska tillämpas i de fall då det föreligger en betydande risk för förlust för EU:s budget. De kontroller som utförts och den information som presenterats av Republiken Litauen visade att endast en mindre finansiell risk för EU:s budget hade kunnat uppstå.

⁽¹⁾ Förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT 2013 L 347, s. 549).